

Titokzatos szinek és hosszúfülű óriások

Aznap egykedvűen foglalatoskodott a Pöttyös hajó legénysége. Napok óta nem láttak mást maguk körül, csak a végtelen Csendes óceánt. A Pöttyös hajó nyugodtan haladt nyugat felé a keleti passzáttal utazott, még a kormányozni sem kellett. Nem csoda, hogy mindenki szótlanul tett-vett magában. Melák egy halászhálót foltozgatott, Nyurga a két árbock között kifeszített kötélén egyensúlyozgatott, Tücsi félbevágott kókuszdió héjakat ütögetett egymáshoz, és a lópaták kopogását igyekezett utánozni. Hordó kutya Pöttyös kapitány lába mellett ült, aki pedig a hajó orrában állt, és távcsövével fürkészte a nagy semmit maguk előtt.

Egyedül Panka nem volt a fedélzeten. Ő a saját birodalmában, a konyhában pancsolgatott valamit. Pár napja, még a kikötőben mindenkit megkért, hogy szerezzen be neki valami furcsa dolgot. Tücsi különböző hagymahéjakat, görögszénát és kávért szerzett neki. Melák pitypang gyökeret és áfonyát gyűjtögetett. Nyurga feladata az volt, hogy spenótot és friss csalánlevelet hozzon. A kapitány céklát, szedret és lilahagymát vásárolt Panka kedvéért, aki maga is beszerzett ezt azt: Cayenne-borsot, kurkumát, és sáfrányt. Bizonyára valami csodateához kellene ezek – gondolták a többiek, és tovább nem is törődtek vele. Sokkal jobban foglalkoztatta őket, amit Pöttyös Kapitány mondott induláskor.

– Felkeressük a Hosszúfülű óriások szigetét. Irány Rapa Nui!

Tücsinek persze rögvést inába szállt a bátorsága, de aztán a kapitány megnyugtatta. A Húsvét szigetnek hatalmas kőszobrait nevezik hosszúfülű óriásnak, amelyek ott ücsörögnek a kopár szigeten évszázadok óta, háttal a tengernek. Teljesen veszélytelenek, de nagyon titokzatosak. Igazán senki nem tudja, miért is faragták ki azokat az egykori szigetlakók, talán az őseik emlékére. Azt pedig végképp nehéz elképzelni, hogyan állították fel, hiszen olyan magasak, mint a hajó főárbocka, és olyan nehezek, akár egy elefánt. Ezek után pedig a fiúk kezébe nyomott egy-egy papírlapot a kapitány, azzal, hogy titkos üzenet van rajta, és csak akkor olvashatják el, ha megérkeznek.

Nagy volt hát a legénység öröme, amikor Pöttyös Kapitány végre az árbockosárba parancsolta Nyurgát, Melákot pedig a kormányhoz, hiszen végre a látóhatáron kirajzolódott a sziget.

Panka azonban még ekkor sem bújt elő csak úgy felkiabált Tücsinek, hogy vigyen neki az éléskamrából egy tálcányi tojást. Meglepő csak az volt, hogy ehhez képest főtt sonkát kaptak ebédre. A délután gyorsan elszaladt, estére pedig már horgonyt is vetettek a szigetnél, Pöttyös Kapitány azonban úgy határozott, hogy csak másnap reggel szállnak partra.

Alig pirkadt még, mikor már talpon voltak mind, de Pöttyös Kapitány még mindig valami kis meglepetést tartogatott számukra.

– Hozzátok a papírlapokat. Ma közösen ébresztjük fel Pankát – mondta, és közben kis üvegcséket adott mindenkinek.

Szelíden bekopogtattak a matrózlány kabinjába, aki persze már frissen, és izgatottan várta a fiúkat, akik pedig egyenként felolvasták a papírról a titkos üzenetet. Tücsi kezdte, Nyurga, aztán Melák folytatta, és Pöttyös Kapitány fejezte be.

*Apró pötty a kis hajó, de hatalmas az óceán,
Fedélzetén öt matróz, és van közöttük egy leány.
Mindenkiről gondoskodik, árvaak lennének nélküle,
Meglocsoljuk, mikor eljött húsvét hétfő reggele.*

Majd a kis üvegcséből illatos kölnivel meglocsolták Pankát, aki pedig csodálatos színekben pompázó hímes tojásokat adott cserébe a fiúknak. Persze mindenki kerek szemekkel bámult, vajon honnan szerezhette Panka a festékeket?!

– Ó, mostmár elárulhatom, ez nélkületek nem sikerülhetett volna!
– lelkesedett, és szépen el is magyarázta.

– Ehhez kellett az a sokféle minden, amit még a kikötőben hoztatok nekem. A pitypang gyökeréből lett a narancssárga, a spenót és a csalánlevél segítségével zöldet készítettem. A cékla és az áfonya kéket és lilát adott, sárga lett a görögszénából, a kurkumából és a sáfrányból, piros a Cayenne-borsból, a hagymahéj és a kávé pedig a barnához kellett.

– Gyönyörűek! – lelkesedett Tücsi, és gyorsan el is kérte a még megmaradt festékeket. Míg a többiek a sziget felfedezésére készültek, ő úgy döntött, inkább a hajón marad festegetni, semmint a Hosszúfülű óriások közelébe menjen.

VÉGE